

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 36ος • ΤΕΥΧΟΣ 160 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011

Σαν τα χελιδόνια...

...**Π**ου έρχονται στο χωριό μας για το καλοκαίρι, χτίζουν φωλιές, αναπαράγονται, τιτιβίζουν πετώντας χαρούμενα εδώ και εκεί, διδάσκουν την επιβίωση στα νεογέννητα παιδιά τους και μετά, με τα πρώτα κρύα, αποδημούν στον νότο, σε πιο ζεστά κλίματα.

Έτσι και εμείς, οι τυχεροί, που έχουμε τα σπίτια μας στο χωριό. Από την άνοιξη αρχίζουμε τις προετοιμασίες μέσα στα σπίτια και στους κήπους, τινάζουμε, πλένουμε, μαστορεύουμε, σκαλίζουμε και φυτεύουμε. Αυξάνεται ο αριθμός αυτών που εγκαθίστανται στο χωριό αλλά και των επισκεπτών του σαββατοκύριακου. Η πλατεία και τα μαγαζιά σιγά σιγά γεμίζουν. Το αποκορύφωμα των αφίξεων έγινε φέτος την Παρασκευή 12 Αυγού-

Γίνε κι εσύ εδελοντής αιμοδότης

στου, οι συγχωριανοί μας οι συγγενείς και οι φίλοι τους είναι σε απαρτία. Το Σάββατο 13/8 το πρωί στο Ιατρείο της κοινότητας προσέφεραν αίμα 13 συνάνθρωποι μας ο μεγαλύτερος μέχρι σήμερα αριθμός αιμοδοτών. Συγχαρητήρια για την εξαιρετική τους πράξη. Παράλληλα στον ίσκιο από τα πλατάνια της πλατείας μπροστά στην εκκλησία είχε στηθεί το καλλιτεχνικό εργαστήριο της κ. Εύης Θεοφανίδου. Πολλά παιδιά από 3-16 ετών κάτω από την καθοδήγησή της ζωγραφίζουν με φαντασία τον χώρο γύρω τους και κατασκευάζουν με απλά υλικά, χάντρες και κορδόνια (προσφορά του Συνδέσμου Αγία Τρι-

άς) πανέμορφα μπρελόκ, βραχιολάκια και κολιέ. Το απόγευμα στην πλατεία του χωριού εμπρός από το πολιτιστικό κέντρο έγιναν πολλά. Ήταν η πρώτη μέρα του πρωταθλήματος τάβλι. Είκοσι δυο ορεξάτοι, πεπειραμένοι ταβλαδόροι, ταρακουνούν τα ζάρια και μετακινούν τα πούλια πάνω στο τάβλι. Δυο δυο, αντίπαλοι αλλά φίλοι συγκεντρώνονται σε ένα όμορφο αγώνα επικράτησης του πιο δεξιότεχνη αλλά και τυχερού. Ο αγώνας θα ολοκληρωθεί την άλλη μέρα, όπου στον τελικό βρίσκονται αντιμέτωποι: Ζούγρος Νικηφόρος (θείος) και Πριόβολος Λουκάς (ανιψιός). Νικητής ήταν για άλλη μια χρονία ο Λουκάς. Εύγε και του χρόνου!

Δίπλα και κάτω από τον χαρακτηριστικό ήχο που κάνουν οι παίκτες του τάβλι, στήθηκαν

τα τραπέζια για το παζάρι του συλλόγου Αγία Τριάς. Προς πώληση ήταν στο ένα τραπέζι ρίγανη, τσάι, μέλι, τραχανάς, χυλοπίτες (αγορασμένα από το σύλλογο και μερικά προσφορά Πόπης Ευαγγ. Κωστούρου) μαρμελάδες, ηδύποτα (προσφορά Δέσποινας Κατσανιώτη, Βούλας Γρηγοροπούλου, Ανθής Καραγιάννη, Ρούλας Δανιήλ) κουλουράκια και αμυγδαλωτά (προσφορά Μιμής Κυριαζή). Στο δεύτερο τραπέζι κομπολόγια και μικροδωράκια (προσφορά Έφης Ζούγρου) καθώς και οι δημιουργίες των παιδιών από το πρωινό εργαστήριο. Σε ένα ταμπλό κοσμήματα (προσφορά Ζωής Κρανάκη-

Ένα μπουλούκι νέων παιδιών εργάζεται, ζωγραφίζει, φωτογραφίζεται.

Τουρνουά τάβλι. Ο νικητής Λουκάς Πριόβολος μαζί με την αντιπρόεδρο του Συνδέσμου μας Ανθή Καραγιάννη (αριστερά), τον Νικηφόρος Ζούγρο και την πρόεδρο Βούλα Γρηγοροπούλου (δεξιά).

Πριόβολου) και σε ένα σχολικό θρανίο ομορφοποιημένα και καλοφτιαγμένα κοσμήματα (κατασκευή Γιούλης Κ. Χαμηλού). Καλοδεχούμενη και η πλούσια προσφορά του Βασίλη Σαλάι προς πώληση πατάτες, φασολάκια, ντομάτες και κρεμμύδια από τις καλλιέργειες του, στα αναγεννημένα χωράφια της Βρυτσούλας. Ευχαριστούμε Βασίλη! Με το σχόλια της εκκλησίας, ο κόσμος στην πλατεία πολλαπλασιάστηκε και ήταν από τις ωραιότερες εικόνες να τους βλέπεις να στριφογυρίζουν, να χαιρετιούνται, να κουβεντιάζουν, να ψωνίζουν, να χαίρονται, να προσέχουν αλλά και να καμαρώνουν τα παιδιά που μεγάλωσαν. Πέρσι στο καρότσι και φέτος να τρέχουν πίσω από την μπάλα. Το παζάρι συνεχίστηκε άλλες 2 μέρες, Κυριακή 14 και Δευτέρα 15 Αυγούστου, με μεγάλη επιτυχία. Την Κυριακή το απόγευμα η καμπάνα του αγίου Γεωργίου σήμανε και στο προαύλιο της Παναγιάς παρακολουθήσαμε με κατάνυξη την Εσπερινό και την αρτοκλασία. Μια εξαιρετική βραδιά με πανσέληνο έγινε και το πάρτι του αθλητικού ομίλου "Άγγελος Σίμος" στο Κεφαλόβρυσσο. Η νεολαία και όχι μόνο διασκέδασαν και χόρεψαν μέχρι το πρωί.

Την Δευτέρα 15/8, ανήμερα της Παναγιάς όλοι κατηφόρισαν στην εκκλησία της Κοίμησης. Μετά την λειτουργία έγινε η καθιερωμένη αρτοκλασία στον περίβολο του ναού και με την γεύση του γλυκάνισου στο στόμα συνέχισαν άλλοι για καφεδάκι στα μαγαζιά και άλλοι για τα σπίτια τους. Η σημε-

ρινή είναι μεγάλη γιορτή για τους Έλληνες και κορυφώνεται με το μεσημεριανό φαγητό που συγκεντρώνει και ενώνει τις οικογένειες σε ένα τραπέζι πολιτισμού και παράδοσης χρόνων με ψητό αρνί, πίτες και πάνω από όλα αγάπη.

Νωρίς το απόγευμα έγινε και ο αγώνας δρόμου των παιδιών όπου τα καμαρώσαμε να τερματίζουν ανά κατηγορίες στα σκαλάκια της πλατείας. Οι εορτασμοί τελείωσαν το βράδυ με τον χορό στην πλατεία. Παραδοσιακά, δημοτικά και λαϊκά τραγούδια ακούστηκαν και χορεύτηκαν με όρεξη σε μια αποχαιρετιστήρια για τους περισσότερους βραδιά.

Από την Τρίτη και μετά, σε πιο ήρεμους ρυθμούς οι «τακτικοί» της πλατείας, μετά τον περίπατο τους στο Κεφαλόβρυσσο μαζεύονταν στα σκαλάκια για όμορφη συναναστροφή με κουβεντούλα ανταλλαγή πειραγμάτων, αστείων, γεωργικών γνώσεων, συνταγών μαγειρικής καθώς και μοίρασμα της αγωνίας για προσωπικές υποθέσεις αλλά και για την γενικότερη κατάσταση των οικονομικών της χώρας μας.

Την Πέμπτη 18/8 ανταμώσαμε στην Αγία Ελένη στο Κεφαλόβρυσσο για να μας κεράσει ο σύλλογος με τις δραστήριες κυρίες του, καφέ, λουκουμάκι, τσίπουρο και αναψυκτικό.

Επίσης εκτός προγράμματος, έτσι στο αυθόρμητο, μια βραδιά μπροστά στο σχολείοτσιμπολόγωντας και πεινώντας αποχαιρετιστήκαμε αφού ήταν μάλλον η τελευταία βράδια για τους εναπο-

μείναντες.

Τα χελιδόνια πέταξαν για αλλού, Τα σύρματα που άραζαν και οι φωλιές τους άδειασαν, έτσι και η πλατεία και τα σπίτια μας. Αλλά ο χειμώνας θα

περάσει και η άνοιξη θα ξανά 'ρθει, θα γυρίζουμε και εμείς συνεχώς, στο τόπο που η μνήμη μας, έχει καταγράψει όλες τις χαρές που μας δίνει.

Z.K.Π

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Φωτογραφία Χρήστου Λευκαδίτη

Να 'σαι καλά Κωνσταντία ομορφαίνεις το χωριό μας με τα ζωντανά που φροντίζεις να μη σου λείπουν. Ο εικονιζόμενος είναι πολύτιμος σύντροφος, αντέχει σε συνθήκες πείνας, δίψας και δεν αποτελεί τεκμήριο. Όσο ακόμα μπορούμε να κρατάμε κάποιο ζωντανό, σκύλο, γάτα, γίδα, αρνί, μουλάρι να μας θυμίζει ότι υπήρχε Κουκουβίστα. Ας τα προστατεύουμε όλοι μας όσο ο καθένας μπορεί. Στο νέο απόκτημα σου Κωνσταντία ευχόμαστε μακροβιότητα.

A.M.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΥ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Όταν ήμουν στο χωριό μου, στην Καλοσκοπή απάνω, είχα πάρει ένα γαϊδούρι τις δουλειές μου για να κάνω.

Το εφόρτωνα με ξύλα και συχνά το καβαλούσα κι έτσι, ανέξοδα τελείως, στο χωριό κυκλοφορούσα.

Νόμιζα, δεν είχε χούι και θα μάθαινε και τρόπους, ώστε να με υπακούει πιο πολύ κι απ' τους ανθρώπους.

Όμως, είχα πέσει όξω, γιατί κι η επιμονή του κάπου-κάπου ξεπερνούσε την Ιώβεια υπομονή του.

Εμουλάρωνε... Και τότε, σαν τον Άνθρωπο φερόταν: Το χτυπούσα με τη βίτσα και αυτό... αεριζόταν!

Κάτω στύλωνε τα πόδια, βαπ εγώ, πρου-πρού εκείνο, με ανάγκαζε, το ζών, πιο γερές να του τις δίνω.

Μερικές φορές, επίσης, το παράκανε ο όνος: Εγώ τούριχνα μπερντάχι κι αυτός... μ' έχεζε επιμόνος!

Έτσι, τη γαϊδουρινή μου έχασα υπομονή μου...

Λες και μού'χε βάλει θύσμα, του εγκάριζα με πείσμα:

- Ου, να μου χαθείς, γαϊδούρι! Δεν θα μάθεις ποτέ τρόπους; Θα σε διώξω, να ησυχάσω, γιατί..., μοιάζεις στους Ανθρώπους...

Νίκος Ι. Δανήλ

Μνήμη 28ης Οκτωβρίου 1940

Τα βουνά της Αλβανίας είναι γεμάτα από κόκκαλα ελλήνων, ενταφιασμένα είτε σε μεγάλα νεκροταφεία είτε πάνω στο χιόνι. Το χωριό μας έστειλε 120 παλικάρια με το χαμόγελο στα χείλη. Δύο από αυτά δεν γύρισαν πίσω και στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου έχουμε υποχρέωση να τελούμε μνημόσυνο στη μνήμη τους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Γιος του αξέχαστου Ευθυμίου Θεοχάρη (Σκαλτσίνη), είχε γεννηθεί στο χωριό το 1912. Πατρειύτηκε την Ελένη Πριοβόλου με την οποία απέκτησαν μία κόρη, την Ανθούλα Καραγιάννη.

Δεκανέας του 42ου συντάγματος Ευζώνων σκοτώθηκε στις 14/4/1941 στο ύψωμα Μάλης-ΣΠΑΤ (ύψος 1500 μ.) ΝΔ του Τεπελενίου.

ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΙΤΣΟΣ

Γεννήθηκε το έτος 1916 στην Καλοσκοπή. Υπηρετούσε στο 36ο σύνταγμα πεζικού. Σκοτώθηκε στις 18/3/1941 στην Πεφτάνη, ανατολικά του Τεπελενίου.

Είχε παντρευτεί την Ασήμω Τούμπα (Μαυράκη) και είχαν αποκτήσει ένα γιο τον Γιώργο που ζει στην Θεσσαλονίκη.

Τα κηπευτικά της Βρυτσούλας

(Βρυτσούλα = βρύω, αναβλύζω - Γ. Χασιακός)

Τη φωτογραφία μας έστειλε ο Νίκος Φίκας, φοιτητής Γεωπονικής. Τον ευχαριστούμε.

Η λάκκα της Βρυτσούλας φέτος πρασίνισε όχι από κέδρα αλλά από πατάτες, φασόλια, ντομάτες. Ένας 'ξένος' έδειξε πιο Κουκουβιστιανός από όλους μας. Είναι ο Βασίλης Σαλαΐ που χρόνια βρίσκεται στο χωριό μας δουλεύοντας ως εργολήπτης και τώρα και ως παραγωγός-γεωργός.

Ο ακούραστος Βασίλης την άνοιξη του περασμένου χρόνου έκανε μια δοκιμαστική καλλιέργεια κηπευτικών. Το αποτέλεσμα ήταν ενθαρρυντικό και φέτος φυτεύτηκαν δέκα πέντε στρέμματα περιπίου. Η επιτυχία ήταν μεγάλη. Η γόνιμη γη της Βρυτσούλας έδωσε πλούσια παραγωγή που πουλιέται στα γειτονικά χωριά και στις λαϊκές της Άμφισσας και της Ιτέας.

Εύγε Βασίλη. Ελπίζουμε να επεκτείνεις τις δραστηριότητες σου και πιστεύουμε να σε μιμηθούν και άλλοι για να ζωντανέψουν περισσότεροι κήποι της Κουκουβίστας.

Επέκταση Οστεοφυλακίου

Πολλές φορές είχαμε επισημάνει ότι ο χώρος του οστεοφυλακίου όπου φυλάσσονται οι λειψανοθήκες με τα οστά των προγόνων μας παρουσιάζει εικόνα ντροπής και επιβάλλεται να γίνει μια σωστή μελέτη και ένας προϋπολογισμός ώστε να χρηματοδοτηθεί από το Δήμο. Οι ενέργειες αυτές έγιναν από τον κοινοτάρχη μας αλλά οι υπηρεσίες του Καλλικράτη απάντησαν ότι δεν υπάρχει οικονομική ευχέρεια.

Τελικά η εταιρεία Α.Ε. ΕΛΜΙΝ στο πλαίσιο της κοινωνικής της πολιτικής ανέλαβε τη δαπάνη και ανέθεσε στον εργολάβο του χωριού μας Γιάννη Αποστολόπουλο την επέκταση του υπάρχοντος κτίσματος που με τον εσωτερικό κατάλληλο εξοπλισμό θα εξυπηρετεί τις ανάγκες του νεκροταφείου. Ο πρόεδρος του κοινοτικού Συμβουλίου ευχαρίστησε την εταιρεία.

Αντικατάσταση αντλίας

Η υδροφόρος αντλία που είχε τοποθετηθεί στην Κακοτράχη και μετέφερε το νερό από το Κεφαλάβλακκο στο επάνω μέρος του χωριού (όταν το καλοκαίρι δεν επαρκούσε η Τράκα) ύστερα από λειτουργία 10 ετών αντικαταστάθηκε με δαπάνη του Δήμου. Στη θέση της τοποθετήθηκε σύγχρονη αντλία με ασύρματο μηχανισμό (πομπό), ασύρματος, με μηχανισμό που προστατεύει την άσκοπη απώλεια νερού.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Τα μικρά παιδιά μας: Κώστας και Γιώτα Ψωμακέλη, Παναγιώτης και Γιώργος Μώρη, Νίκος και Νάσια Βελέντζα, Κωνσταντίνα και Γιούλη Τομαρά, Κωνσταντίνος και Δήμητρα Βλαχοπούλου, Μαρίνα Σύρου, Βασίλης Τσιριμώνας, Νικόλας Γεωργίου και Βασίλης Καραντάσιος, υπό την επίβλεψη της Τίμης Γεωργίου και της Έφης Δημ. Δανιήλ, εξοπλισμένα με πολλά χρώματα, πινέλα, γάντια, όρεξη, υπομονή και κέφι, έβαψαν τον Ιού-

λιο μήνα το παγκάκι της Σταματέης και τα όργανα της παιδικής χαράς στην Κακοτράχη. Έτσι ο εθελοντισμός πήρε σάρκα και οστά, από την νέα γενιά της Καλοσκοπής.

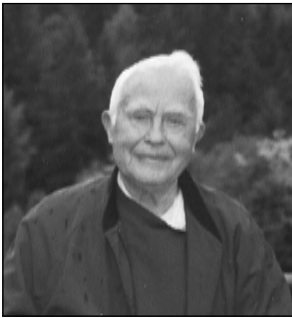
Η ανταπόκριση των νέων παιδιών στο κάλεσμα του εθελοντισμού του Δ.Σ. δείχνει και η παραμικρή προσφορά να αποδίδει καρπούς για όλη την κοινωνία μέσα στην κρίση. Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά και τους γονείς!

Οφειλόμενοι Έπαινοι

Γράφει ο Γιάννης Α. Κουφός

Θ' ανοίξω τούτο το σημείωμα των οφειλομένων επαίνων (δυστυχώς λίγο καθυστερημένα) με το **Γιώργο Αρ. Πριόβολο** που διαρκώς για πολλά χρόνια συνέβαλλε και συμβάλλει πλουσιοπάροχα να γίνουν πλείστα έργα στο χωριό μας και κυρίως η αγιογράφηση της εκκλησίας μας.

Το ελάχιστο που οφείλουμε σ' αυτόν, αλλά και στην οικογένειά του, είναι η ευγνωμοσύνη μας και οι ευχές μας να' ναι πάντα καλά και ο Θεός να τους τα δίνει πολλαπλάσια.

Γεώργιος Πριόβολος

Ο κ. Γεώργιος Πριόβολος είναι μια πολυσχιδής προσωπικότητα. Αγωνιστής της ζωής, δαιμόνιος επιχειρηματίας (πετυχημένος με ό,τι καταπιάστηκε και πολίτης του κόσμου σήμερα) αλλά πάντα αυθεντικός Κουκουβιστιανός που με σφρίγος εφήβου επισκέπτεται συχνά τη γενέτειρά του. Κάποιος αρμοδιότερος από εμένα θα' πρεπε να μιλήσει για τον άνθρωπο Γιώργο Πριόβολο όχι μόνο γιατί τιμά για πολλές δεκαετίες τον τόπο μας, αλλά και γιατί τιμά την παρουσία του Ανθρώπου στον κόσμο με την πλούσια δημιουργικότητά του (σ' αντίθεση φυσικά με αυτούς που μόνο αρνητική κριτική ξέρουν να κάνουν και να καταστρέφουν με λόγια ή έργα). Τελειώνοντας λέω: Αλίμονο αν ο άνθρωπος δεν ανταποκριθεί στις προκλήσεις της ζωής προσθέτοντας έστω ένα θετικό λιθαράκι στο διάβα της ιστορίας του. Στην κατάφαση της ζωής ο Γεώργιος Πριόβολος κατέθεσε αγκωνάρια.

Έρρωσο πάντα αγαπητέ Γιώργο.

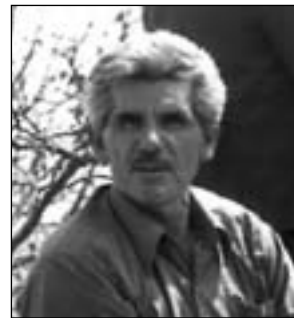
- Έφυγα απ' το χωριό μικρός (δεκαετία 40) και από τότε δυστυχώς για μένα είναι μετρημένες οι φορές που το επισκέπτομαι. Όμως σημείο αναφοράς σ' όλη μου τη ζωή ήταν και είναι η Κουκουβίστα και πάντα μαθαίνω τα καθέκαστα. Πολλές φορές όλα αυτά τα χρόνια αναρωτήθηκα γιατί οι χωριανοί σπάνια έκαναν τις σωστές επιλογές για ανάδειξη του απολύτως κατάλληλου προσώπου για να εκπροσωπήσει το χωριό και ν' αποφασίζει για τα κοινά προβλήματα με σωστές κινήσεις. Αν και θα σκεφτεί κανείς μήπως είχαμε ως χώρα πάντα τους σωστούς πρω-

θυπουργούς, υπουργούς ή βουλευτές για να μας εκπροσωπούν επάξια και να κάνουν και το σωστό; Δυστυχώς όχι, έ, το ίδιο είχε συμβεί και με την Κουκουβίστα. Όμως σήμερα ευτύχησε να έχει έναν χαρισματικό άνθρωπο που αφειδώς ξοδεύει χρόνο και χρήμα από την τσέπη του και βρίσκεται πάντα έτοιμος ν' αντιμετω-

Δημ. Τσιαμπάς

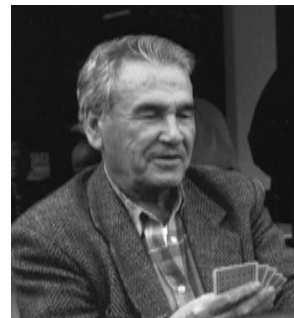
πίσει όποιο πρόβλημα του χωριού μας. Είναι ο **Δημήτριος Κ. Τσιαμπάς**. Το λιγότερο που του χρωστάμε όλοι μας είναι ένα μπράβο. Ας μην τσιγκουνευόμαστε να αναγνωρίζουμε και να επαινούμε τις άοκνες προσπάθειες του ανθρώπου που θυσιάζεται για το χωριό μας. Κι ας σταματήσουν κάποτε οι αρνητικές κριτικές. Και οι δοκησίσοφοι «ξερόλες» ας αφήσουν αυτούς που δουλεύουν να κάνουν ήσυχα τη δουλειά τους.

Τάκης Βλάχος

εντυπώσεις και οι δυο. Αλλά και οι δυο εισέπραξαν άφθονη πίκρα όπως συμβαίνει πάντα.

- Έχω χρέος ν' αναφερθώ και σε δυο άλλους προέδρους παλιότερα (όταν το χωριό μας ήταν ακόμα κοινότητα). Ο ένας είναι ο **Τάκης Βλάχος (Στοφόρος)** και ο άλλος ο **Γεώργιος Αυγερινός (Κουτσούλας)** που με διακριτή διαφορά άφησαν άριστες

Γεώργιος Αυγερινός

Ας τους τον δώσουμε λοιπόν.

Όλα τα παραπάνω είναι προσωπική μου άποψη και δεν υπάρχει ίχνος ψόγου για τους άλλους που δεν αναφέρω. Τονίζω ότι οι προαναφερθέντες άφησαν διακριτή διαφορά με ότι καταπιάστηκαν και δικαίως αξίζουν τον δημόσιο έπαινο.

Παλιά μονοπάτια και διαδρομές στην Καλοσκοπή

Γιάννης Καλόγηρος

Πρόσφατα ο Σύλλογός μας προχώρησε σε τροποποίηση του καταστατικού του, με σκοπό μεταξύ άλλων (λειτουργώντας και ως αναπτυξιακός φορέας που εκπροσωπεί τα συμφέροντα του χωριού και των απανταχού Καλοσκοπιτών), να διεκδικήσει κονδύλια για προγράμματα ανάπτυξης στην κοινότητά μας και στην ευρύτερη περιοχή.

Στα πλαίσια αυτών των επιδιώξεων ίσως θα μπορούσε να ενταχθεί και η σκέψη για εντοπισμό, διανοίξεις και αναδείξεις παλιών –εγκαταλειμμένων πια- διαδρομών και μονοπατιών στην περιοχή του χωριού μας, τα οποία όχι μόνο κλείνουν και χάνονται με την πάροδο του χρόνου, αλλά αρχίζουν πια να σβήνουν, ακόμη και σαν ανάμνηση στη θύμηση των χωριανών.

Θα μπορούσε, βέβαια, να αναρωτηθεί κάποιος για τη σκοπιμότητα και την πρακτική αξία κάποιων τέτοιων εγχειρημάτων. «Ποιο είναι», ας πούμε, «το νόημα μιας προσπάθειας να ανοιχτούν κάποια παλιά μονοπάτια, απ' τη στιγμή που κανείς πια δεν τα χρησιμοποιεί και σε τίποτα δε χρησιμεύουν;» Ή «γιατί να διεκδικήσουμε κάποια χρήματα, σε τέτοιες μάλιστα ιδιαίτερα δύσκολες εποχές, για κάτι που δεν πρόκειται να αποφέρει όφελος;»

Η απάντηση βρίσκεται σε μια άλλη λογική, που πιστεύει ότι ο κάθε τόπος πολλά μπορεί να προσφέρει και να «πει» στον επισκέπτη του (αλλά και στον δικό μας), να του αποκαλύψει ομορφιές και «μυστικά» φυλαγμένα, που δεν μπορεί να τα γνωρίσει αλλιώς παρά μόνο περπατώντας τον τόπο αυτό, κάνοντας μια μικρή περιήγηση στο χώρο και στο χρόνο. Οι παλιές ασχολίες, οι εργασίες των κατοίκων, η ζωή τους ολόκληρη, ήταν όλα δεμένα αξεδιάλυτα με τον τόπο που περιέβαλλε το χωριό: η βλάστηση, το δάσος, οι κορυφές τριγύρω, οι ράχες του βουνού, οι πλαγιές και τα ρέματα, τα ζώα και τα πουλιά, ήταν όλα κομμάτι της καθημερινό-

τητας των ανθρώπων μας. Κομμάτι της ζωής τους αποτελούσε και ό,τι με διαρκή μόχθο και μεράκι αστείρευτο έφτιαχναν κι έχτιζαν ολοένα τριγύρω για να ημερέψουν τον τόπο και να παλέψουν το πρόβλημα: τα χωράφια, οι κήποι, οι στάνες, οι βρύσες, τα αυλάκια, τα εικονοστάσια και τα ξωκλήσια, τα μονοπάτια και τα γεφύρια. Ονομάτιζαν κάθε γωνιά και τόπο, τον έντυναν με θρύλους και παραδόσεις, τον έδεναν με την ψυχή τους.

Αυτά όλα ακούγονται πολύ μακρινά, έως μαγικά. Κάποιοι τα έζησαν και τα θυμούνται, σε άλλους δεν φτάνουν ούτε σαν απόηχος! Μια διαδρομή, κάποιο μονοπάτι λοιπόν που με κάποιον τρόπο θα «ξαναζωντανέψει», κάτι θα 'χει να «αφηγηθεί» και να φανερώσει: και στο νέο παιδί που κατάγεται απ' το χωριό, το επισκέπτεται συχνά αλλά δε γνωρίζει για αυτό άλλο τίποτα από ένα σπίτι, μια πλατεία, κάποια μαγαζιά, έναν παππού και κάποιους φίλους αλλά και σε έναν επισκέπτη ή περαστικό που περιμένει να βρει σε ένα όμορφο ορεινό χωριό κάτι περισσότερο από έναν ξενώνα, ένα καλό πιάτο φαγητό κι ένα λαογραφικό μουσείο.

Καλό θα ήταν λοιπόν όλοι εμείς που έχουμε γνώσεις και μνήμες ακόμα ζωντανές για τον τόπο και τους ανθρώπους του, να μην τις αφήσουμε να σβήσουν και να χαθούν. Να τις μοιραστούμε με τους νεότερους, να τις καταγράψουμε και να τις διασώσουμε με κάθε τρόπο! Να περπατήσουμε μαζί με τα νέα παιδιά τις ξεχασμένες μας διαδρομές, να τους γνωρίσουμε τα τοπωνύμια και τον γύρω τόπο! Να τους μιλήσουμε για την ιστορία του χωριού και για τις παραδόσεις του! Ο Σύλλογός μας, να αξιοποιήσει όλες τις δυνατότητες που προσφέρονται μέσα από διάφορα χρηματοδοτούμενα προγράμματα για την διάσωση και διάνοιξη αυτών των παλιών διαδρομών και μονοπατιών. Να ευαισθητοποιήσει και να κινητοποιήσει την τοπική αυτοδιοίκηση!

Καλοσκοπή – Διάσελο: περπατώντας σε ένα ξεχασμένο μονοπάτι.

Οι καλοκαιρινές διακοπές στο χωριό για κάποιους από μας, εδώ και αρκετά χρόνια συνδυάζεται με συχνές εξορμήσεις και πεζοπορίες στη γύρω περιοχή. Πότε ανάβαση στην Πυραμίδα της Γκιώνας, πότε περπατήματα σε παλιές πολυσύχναστες διαδρομές. Την τιμητική της είχε φέτος η διαδρομή που ξεκινούσε άλλοτε από Καλοσκοπή (τη γειτονιά της Κρύας Βρύσης) και, μέσω του Σταυρού, περνούσε από Μνήματα, Φτερόλακκα, Κακιά Σκάλα για να καταλήξει στο γνωστό Διάσελο.

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά πολυσύχναστο άλλοτε μονοπάτι που, ανηφορίζοντας από την Κρύα Βρύση προς το Σταυρό, διέσχιζε χωράφια και δασωμένες πλαγιές. Στα Μνήματα, τη γνωστή διασταύρωση των δρόμων προς Τράκα, Αρβανιτοράχη και Δρέμισα, συνέχιζε ανηφορικά με δυτική-νοτιοδυτική κατεύθυνση μέσα από δασωμένη ράχη προς την περιοχή Φτερόλακα. Από εκεί, στην ίδια πάντοτε κατεύθυνση περνούσε την Κακιά Σκάλα, απόκρημνο πέρασμα στη βόρεια πλευρά του Γεροντόβραχου, και, παρακάμπτοντας την κορυφή Κάστρο, κατέληγε στο Διάσελο. Το μονοπάτι αυτό χρησιμοποιούνταν από χωριανούς που πήγαιναν στα πιο ορεινά και άνυδρα χωράφια της περιοχής αλλά και από τσοπάνους, που σε τακτική βάση τους καλοκαιρινούς μήνες κατέβαιναν στην Καλοσκοπή για να πουλήσουν πράγματα ή να αγοράσουν προμήθειες. Το χρησιμοποιούσαν βέβαια και κάποιοι λιγοστοί περιπατητές που προορισμό τους είχαν τις στάνες στο Διάσελο.

Αυτή λοιπόν την ξεχασμένη αλλά και πανέμορφη διαδρομή επιχειρήσαμε (και σε ένα

βαθμό καταφέραμε) να εντοπίσουμε, να περπατήσουμε, να σημαδέψουμε και -σε κάποια «δύσκολα» σημεία της- να την διανοίξουμε φέτος το καλοκαίρι. Η προσπάθεια έγινε τμηματικά λόγω της δυσκολίας της, αλλά - σε ένα μεγάλο βαθμό - ήταν επιτυχής. Εντοπίσαμε το πλέον δύσκολο κομμάτι της, από Σταυρό μέχρι Μνήματα, σημαδέψαμε όλη τη διαδρομή από Μνήματα μέχρι Κακιά Σκάλα και διανοίξαμε κάποια κλεισμένα σημεία στο τμήμα από Μνήματα μέχρι σχεδόν τη Φτερόλακα. Το υπόλοιπο κομμάτι της διαδρομής, από Κακιά Σκάλα μέχρι Διάσελο, αν και σε κάποια σημεία χρειάζεται σήμανση, διατηρείται σε άριστη κατάσταση, σαφέστατο και καθαρό, λόγω του βραχώδους εδάφους και της έλλειψης βλάστησης (αλπική ζώνη). Να επισημάνουμε εδώ ότι από το τέλος της διαδρομής αυτής, το Διάσελο, μέχρι το καταφύγιο του ΠΟΑ στην Λάκκα Καρβούνη, κάτω από την Πυραμίδα, η απόσταση είναι σύντομη, κατηφορική και ξεκούραστη αφού γίνεται μέσα σε λιβάδια (περίπου μισή ώρα) και από το καταφύγιο μπορεί κανείς να κατεβεί τη χαράδρα της Ρεκάς προς τη Βίνιανη.

Προτείνουμε με την ευκαιρία αυτή, να ενταχθεί η συγκεκριμένη διαδρομή σε κάποιο από τα χρηματοδοτούμενα προγράμματα για την ανάπτυξη των ορεινών περιοχών. Πολλά θα είχε να κερδίσει ο τόπος μας και η γύρω περιοχή από μια τέτοια προοπτική.

Στην Τράκα απ' το παλιό μονοπάτι

Μια ακόμη ξεχασμένη διαδρομή είναι αυτή που κάποτε οδηγούσε από τα Πλατανάκια μέχρι την Τράκα. Πρόκειται για το γνωστό, αρκετά ανηφορικό μονοπάτι, που ξεκινάει από τη θέση

Πλατανάκια, στην πρώτη μεγάλη στροφή αμέσως μετά τη Μηλιά και λίγο πριν την υδρομάστευση που έγινε για την συγκέντρωση όλων των νερών της Τράκας. Το μονοπάτι αν και σώζεται σε ένα μεγάλο βαθμό, κλείνει χρόνο με το χρόνο από το δάσος που επεκτείνεται ταχύτατα σε παλιά χωράφια και ξέφωτα. Σύντομο σε διάρκεια, απαιτούσε άλλοτε μόλις 40 με 50 λεπτά της ώρας ανηφορική πορεία για να οδηγήσει τον οδοιπόρο στο γνωστό ξέφωτο της Τράκας. Εμείς, σε μια απογευματινή καλοκαιρινή μας πορεία, χρειαστήκαμε πάνω από 2½ ώρες για να καλύψουμε τη διαδρομή αυτή, αφού σε πολλά σημεία είναι δύσβατη και κλειστή αλλά και το μονοπάτι αρκετά ασαφές πλέον. Η επιμονή όμως και οι μνήμες μάς βοήθησαν να εντοπίσουμε το σύνολο του μονοπατιού. Σε πολλά σημεία χρειάστηκε να ανοίξουμε λίγο το μονοπάτι, σε πολλά άλλα να βάλουμε σημάδια, κάνοντας έτσι αρκετά πιο εύκολη τη διαδρομή για τους μελλοντικούς περιπατητές.

Είναι όμως κρίμα που μια εξαιρετικά εντυπωσιακή και γραφική άλλοτε τοποθεσία, όπως η Τράκα, έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη της και έχει γίνει αφιλόξενη για τους επισκέπτες της. Το νερό στην πηγή λιγοστό, μελίτσια και κυψέλες τοποθετημένα δίπλα στο χώρο της πηγής, ερειπωμένες στάνες και πεταμένα άχρηστα υλικά (λαμαρίνες, πλαστικά δοχεία), ψηλά και πυκνά ξερά χόρτα, πεσμένοι κορμοί από έλατα, κάνουν τον τόπο εχθρικό και αδιάφορο για κάθε εκδρομέα ή περαστικό. Ίσως η κοινότητά μας, αλλά κι ο Σύνδεσμος με τη βοήθεια κάποιων εθελοντών θα μπορούσαν να αποκαταστήσουν και να αναδείξουν την πανέμορφη κάποτε περιοχή.

Κατεβαίνοντας τη χαράδρα της Ρεκάς (19.8.2011)

Τη γνωστή και γειτονική μας χαράδρα της Ρεκάς αποφασίσαμε να περπατήσουμε φέτος το καλοκαίρι, απογοητεύοντας ίσως κάποιους φίλους που περίμεναν την καθιερωμένη τα τελευταία καλοκαίρια ανάβαση στην Γκιώνα. Η κατάβαση της Ρεκάς ήταν όμως μια παλιά μας επιθυμία που, επιτέλους, μας δόθηκε η ευκαιρία να την πραγματοποιήσουμε.

Ολίγα γεωγραφικο-ιστορικά

Η χαράδρα αυτή, μια απ' τις πλέον εντυπωσιακές στην Ελλάδα για το φυσικό της μεγαλείο (εναλλαγές, τοπίο, βλάστηση) και την μεγάλη της έκταση (15 χλμ μήκος), ξεκινάει από την Λάκκα Καρβούνη (1800 υψόμετρο), όπου βρίσκεται και το Καταφύγιο της Γκιώνας, κάτω ακριβώς από τη Διασέλα, που σχηματίζεται μεταξύ των κορυφών της Πυραμίδας και Πλατυβούνας της Γκιώνας, λίγο μετά από τα σημεία Χαλίκι και Σπηλιά της Σκασμάδας.

Στην Κατοχή, μέσα στη Ρεκά δόθηκε μια απ' τις πρώτες νικηφόρες μάχες των ανταρτών με τις ιταλικές δυνάμεις. Η Ρεκά, άλλοτε πολυσύχναστη διαδρομή για κτηνοτρόφους, εργολάβους ξύλευσης, δασεργάτες και ορειβάτες, εγκαταλείφθηκε μετά τη διάνοιξη των δασικών δρόμων από Καλοσκοπή προς Μνήματα και Πλατυβούνα. Σήμερα, μόνο κάποιοι πεισμημένοι ορειβάτες ανεβαίνουν τη Ρεκά προς το Καταφύγιο και την Πυραμίδα, ενώ οι περισσότεροι προτιμούν την κατάβαση.

Πρόσφατα, με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση και με ενέργειες του Δασαρχείου, του Ορειβατικού Άμφισσας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έγιναν έργα στο μονοπάτι της Ρεκάς (διάνοιξη, διαπλάτυνση, σήμανση, κιόσκια, βρύσες, γεφυράκια) με σκοπό την ανάδειξη της διαδρομής σε περιοχή ορεινών εναλλακτικών δραστηριοτήτων που δημιουργούν ελπίδες για μια ήπια ανάπτυξη της ορεινής Φωκίδας.

Η πορεία μας

Για να φτάσουμε στην αρχή του μονοπατιού που διατρέχει όλη την έκταση της χαράδρας, επιστρατεύσαμε 3 φίλους οδηγούς που μας μετέφεραν με αυτοκίνητα από το χωριό από Μνήματα, Τράκα, Μακρυλακώματα μέχρι την περιοχή του Καταφυγίου. Ήπιαμε τον πρωινό καφέ στον περίβολο του Καταφυγίου, όλοι μαζί, οδηγοί και οδοιπόροι κι ύστερα ξεκινήσαμε: οι οδηγοί περπατώντας για λίγα χιλιόμετρα μέχρι τα αυτοκίνητα, εμείς για τη Ρεκά. Το μονοπάτι κατηφορικό, ελίσσεται μέσα από δασωμένες πλαγιές, προσφέροντας μια εντυπωσιακή θέα στις γύρω κορφές της Γκιώνας αλλά και μια υποβλητική εικόνα της χαράδρας. Στο σημείο Διχάλη το μονοπάτι ακολουθεί πλέον την κοίτη της χαράδρας, που σε μεγάλο μήκος της μας δίνει τη δυνατότητα να βαδίζουμε σε σκιά, παρά το ότι ο ήλιος έχει κιάλας ανέβη ψηλά.

Η διαδρομή παρουσιάζει μεγάλες εναλλαγές, το μονοπάτι κατά διαστήματα περνάει από την κοίτη τότε στη δεξιά, τότε στην αριστερή όχθη του ρέματος, αποκαλύπτοντας σε κάθε μας βήμα εικόνες μοναδικής ομορφιάς. Πανύψηλα έλατα, απότομες ορθοπλαγιές, στενά περάσματα, απόκρημνα σημεία, πυκνή βλάστηση, μικρά γεφύρια....

Μετά από μια μεγάλη στάση στη βρύση του Μύλου, συνεχίζουμε την πορεία για τα τελευταία, δύσκολα χιλιόμετρα, που τα καλύπτουμε περπατώντας κάτω από τον ήλιο του προχωρημένου πια μεσημεριού, πάνω στις κροκάλες της κοίτης του ρέματος, απομεινάρια απ' τις μεγάλες ορμητικές κατεβασιές του χειμώνα.. Ικανοποιημένοι αλλά και ανακουφισμένοι πλησιάζουμε στη Βίνιανη, το τέρμα της διαδρομής. Εδώ μας περιμένουν οι φίλοι μας για να μας μεταφέρουν με τα αυτοκίνητα στην Καλοσκοπή. Στην πορεία συμμετείχαμε 11 άτομα: Νίκος Φίικας, Λένα Φίικα, Αναστασία Καλογήρου, Κατερίνα Ράππη, Χάρης Μωρίκης, Εύη Μωρίκη, Τάσος Αφέντης, Νίνα Αφέντη, Νίκος Κόλλιας, Γιάννης Καλόγηρος, Λένα Κωστούλα. Για να καλύψουμε το σύνολο της διαδρομής χρειαστήκαμε συνολικά 8 ώρες. Ξεκινήσαμε στις 7.30 το πρωί και φτάσαμε στη Βίνιανη στις 15.30. Ο ρυθμός μας ήταν μάλλον αργός και σχετικά ξεκούραστος.

Εκδρομή στο Καταφύγιο της Γκιώνας *Επαμεινώνδας Μωρίκης*

Το τελευταίο Σάββατο του Ιουλίου, πήγαμε μια εκδρομή στο καταφύγιο της Γκιώνας. Από την προηγούμενη μέρα είχαμε ετοιμάσει και κανονίσει την εκδρομή και είχαμε πάρει τα κατάλληλα εφόδια. Το επόμενο πρωί, στις 5 τα ξημερώματα, συγκεντρωθήκαμε, πιο συγκεκριμένα στην πλατεία του χωριού μας. Η ομάδα αποτελούνταν από τους: Κώστα και Χριστίνα Μπαράκου, Ιάσωνα και Νεφέλη Κολλύρη, Γιούλη και Κωνσταντίνα Τομαρά, Κώστα και Γιώτα Ψωμάκelly, Επαμεινώνδα Μωρίκη, Βασίλη Τσιριμώνα και Νικόλα Γεωργίου, οι οποίοι ήταν συνοδευόμενοι από τους γονείς τους.

Φτάσαμε στο καταφύγιο περίπου στις 10 το πρωί. Με το που φτάσαμε, τα παιδιά πήγαν να εξερευνήσουν το νέο μέρος. Αργότερα καθίσαμε όλοι γύρω από ένα τραπέζι και αρχίσαμε να τρώμε και να πίνουμε ό,τι είχαμε φέρει.

Λίγο πριν φύγουμε για να επιστρέψουμε στην Καλοσκοπή, όλα τα αγόρια μαζί με τους πατεράδες τους πήγαν να μαζέψουνε ρίγανη. Κατά τις 4 περίπου το απόγευμα ήρθαμε στο χωριό. Ήταν η καλύτερη εκδρομή που είχαμε πάει ποτέ και θα θέλαμε να την επαναλάβουμε του χρόνου.

ΚΟΥΤΑΛΕΑΙΝΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

Γράφει ο Γιάννης Τριανταφύλλου (Πράντζας)

Δ' μέρος - Συνέχεια από τεύχος 159

Μετά ήταν δύσκολο κανείς να ερευνήσει τους συλλογισμούς της και να βγάλει συμπεράσματα, τι ακριβώς σκεπτόταν, από το γεγονός ότι είχε κλειστεί μες 'τον εαυτό της και μίλαγε πολύ λίγο με τους συνανθρώπους της.

Με πόνο και συμβουλές άφησε πίσω τα δυο παιδιά της, προσπάθησε να τους δώσει δύναμη από τη δύναμή της να ξεπεράσουν όλες τις δυσκολίες της ζωής. Κατά βάθος η ίδια γνώριζε ότι τα δύο παιδιά της που άφηγε πίσω στο χωριό δεν θα τα ξανάβλεπε, τα δάκρυά της όμως τα έπνιξε μες στο δυνατό χαρακτήρα της και δεν θέλησε να τα απογοητεύσει. Φεύγοντας η τελευταία της λέξη ήταν «παιδιά μου να προσέχετε κ' εγώ θα ξαναγυρίσω».

Ο χώρος όπου θα εγκαθίσταντο οι δύο γυναίκες είχε επιλεγεί από πιο πριν, ήταν περίπου πέντε (5) χιλιόμετρα μακριά στα νοτιοδυτικά του χωριού, στα σύνορα Καστελλίου και Κουκουβίστας, στους πρόποδες του βουνού, ευθεία πάνω από τον Άγιο Τρύφωνα. Στο σημείο αυτό υπάρχει βρύση με γάργαρο και άφθονο νερό που έμελλε στο μέλλον να πάρει και η βρύση και η γύρω περιοχή το όνομά της – στις Κουταλείνας τη βρύση.

Είχε σταλεί από πριν ένα συνεργείο από χωριανούς και είχε φτιάξει μια καλύβα από λατσούδια για να προφυλάσσει τις δύο γυναίκες από το κρύο και τη βροχή. Ο χώρος αυτός δεν είχε επιλεγεί τυχαία αλλά επειδή δεν είχε πλησίον καλλιεργήσιμα χωράφια και η περιοχή ήταν δασώδης, η απομόνωση της άρρωστης ήταν πλήρης.

Στο σημείο αυτό ξεπέζεψε η άρρωστη Παναγιώτα και ξεφορτώθηκε το μουλάρι από τα πράγματά τους. Αφού τις βοήθησε ο συνοδός να τακτοποιηθούν στην καλύβα αποχαιρέτησε τις δύο γυναίκες παίρνοντας το δρόμο της επιστροφής

αφήνοντας πίσω του μες στην ερημιά του βουνού παρέα με τ' αγρίμια του δάσους μάνα και κόρη.

Για την Κουταλείαινα η μοίρα υπήρξε αδυσώπητη και αυτή όρθια σαν το βράχο που τον χτυπούν τα κύματα της θάλασσας και τ' ανεμοβρόχια του χειμώνα αντιστέκεται με κουράγιο και θάρρος σε όλα τα χτυπήματα που τη βρήκανε. Πράγμα που δείχνει την αγάπη και τη στοργή της Κουταλείαινας για το παιδί της. Ήταν μια ακέραια και ολοκληρωμένη μάνα που αποφάσισε να θυσιάσει μαζί με την άρρωστη κόρη της.

Πριν την αναχώρησή τους από το χωριό η Αστυνομία έδωσε ορισμένες διαταγές στην Κουταλείαινα που δεν θα 'πρεπε με κανένα τρόπο να παραβιαστούν. Πρώτον απαγορεύεται κάθε μετακίνηση από το σημείο που είχε στηθεί η πρόχειρη καλύβα τους και δεύτερον τα τρόφιμα που θα τους πήγαιναν θα τα άφηναν σ' ένα καθορισμένο σημείο περίπου 300 μέτρα μακριά από την καλύβα που διέμεναν, ούτως ώστε να μην έχουν καμία επαφή με άνθρωπο. Κάθε δε παραγγελία που θα ήθελαν θα διαβαζόταν φωνακτά από την απόσταση των 300 μέτρων, και για τη σιγουριά των παραπάνω αποφασίστηκε από τις Αρχές και την Κοινότητα να υπάρξει σε κάποιο ορατό σημείο με την εναλλαγή των κατοί-

κων του χωριού μια μόνιμη σκοπιά που να παρατηρεί και να παρακολουθεί τις κινήσεις από τη ζωή των γυναικών στην καλύβα. Την τροφοδοσία είχε αναλάβει η μεγαλύτερη κόρη της, η Γιαννούλα. Αυτή ερχόταν κάθε μέρα και άφηνε στο καθορισμένο σημείο το δέμα με το φαγητό, προσφορά τις πιο πολλές φορές των κατοίκων του χωριού, και με δυνατή φωνή ειδοποιούσε την μάνα της να έρθει να το πάρει. Εκείνη δε κάθε φορά την ενημέρωνε για την κατάσταση της άρρωστης. Επιστρέφοντας η Γιαννούλα στο χωριό έφερνε και τα νεότερα των δύο γυναικών στους συγχωριανούς που περίμεναν εναγωνίως κάθε μέρα. Η αλήθεια είναι ότι όλο το χωριό αισθανόταν μεγάλη συμπόνια για τις άμοιρες αυτές γυναίκες και για το κακό που τις βρήκε. Ο φόβος όμως και ο κίνδυνος της θανατηφόρας αρρώστιας σκλήρυνε τις καρδιές των ανθρώπων του χωριού σε βαθμό που πολλοί να εκδηλώνουν και εχθρικές διαθέσεις.

Τα νέα για την άρρωστη Παναγιώτα κάθε μέρα ερχόντουσαν και χειρότερα, δεν είχε πια τη δύναμη να σηκωθεί από το κρεβάτι και η Κουταλέαινα έμεινε δίπλα της ημέρα και νύχτα να τις ελαφρώνει τον πόνο από τις πληγές που είχε γεμίσει το σώμα της.

Δυστυχώς μαρτυρίες δεν υπάρχουν για να γίνει περιγραφή – μια και ήταν απομονωμένες – το πώς ζούσαν οι δυο γυναίκες μόνες τους και ποιες ήταν οι ψυχικές τους αντιδράσεις και ιδιαίτερα της τραγικής μάνας Κουταλέαινας, που όλα θα έπρεπε να τα έβλεπε μαύρα μπροστά της και η ψυχική της αντοχή μέχρι ποίου σημείου θα έφτανε. Τους συνανθρώπους της τους έβλεπε και την έβλεπαν από απόσταση χιλιομέτρων, λόγω παρηγοριάς δεν άκουγε πλέον από ανθρώπινα χείλη, μόνη κι έρημη με συντροφιά τ' αγρίμια του βουνού και το Χάρο να πλανάται μες στη λατσουδένια καλύβα της, τι άραγε να συλλογιότανε και είναι ν' απορεί κανείς που βρέθηκε τόση ψυχική δύναμη σ' αυτή τη γυναίκα και δεν τρελάθηκε. Το γεγονός είναι ότι από τη μεγάλη περιπέτεια, την κακή διατροφή και την απελπισία οι σωματικές της δυνάμεις άρχισαν να την εγκαταλείπουν, και η φωνή της δεν είχε πλέον τη δύναμη να πει τις παραγγελίες που έδινε στην κόρη της Γιαννούλα όταν της πήγαινε το φαγητό στην απέναντι ράχη. Το μέλημά της πάντα ήταν να ρωτάει τι κάνουν τα δύο παιδιά της στο χωριό και να τους δίνει συμβουλές και κουράγιο, και όλα αυτά από απόσταση 300 μέτρων χωρίς να μπορεί ν' αγκαλιάσει και να φιλήσει την κόρη

της που της πήγαινε το φαγητό. Το γεγονός αυτό ίσως να την τσάκιζε πιο πολύ, γιατί φαίνεται ότι στη σκληρή και αποφασιστική αυτή γυναίκα στα βάθη της ψυχής της κρυβόταν ένας πλούτος συναισθηματισμού για τα παιδιά της και τους συνανθρώπους της.

Δεν είχε περάσει ούτε ενάμιση μήνας από την ημέρα που εξορίστηκαν οι δυο γυναίκες και η είδηση έφτασε στο χωριό από την κόρη της Γιαννούλα ότι η άρρωστη Παναγιώτα πέθανε.

Αμέσως ειδοποιήθηκε από τον Πρόεδρο η Αστυνομία για το γεγονός και τούτη κατέφθασε στο χωριό. Έπρεπε να παρθούν αποφάσεις από τη μια τι θα γίνει για την ταφή της νεκρής και από την άλλη τι θα απογίνει η μάνα Κουταλέαινα. Έως ότου αποφασίσουν Αστυνομία και Υγειονομική Υπηρεσία τι πρέπει να γίνει πέρασαν δύο μέρες. Στο διάστημα αυτό η τραγική Κουταλέαινα συζούσε συντροφιά με τη νεκρή κόρη της. Αναλογίζεται κανείς πόση ψυχική δύναμη θα πρέπει να είχε αυτή η γυναίκα για να αντέξει σ' αυτή τη δοκιμασία που της επεφύλαξε η τύχη.

Η απόφαση που πήραν (η Αστυνομία με τις Υγειονομικές Αρχές), ήταν δραματική για την άμοιρη Κουταλέαινα. Για μεν τη νεκρή κόρη θα πήγαιναν τρεις χωριανοί ν' ανοίξουν τον τάφο σε μια απόσταση περίπου 150 μέτρων από την καλύβα που διέμεναν οι δύο γυναίκες, τελειώνοντας δε το σκάψιμο του τάφου θα άφηναν εκεί ένα φτυάρι και ένα τσαπί, φωνάζοντας στην Κουταλέαινα ότι αυτοί τέλειωσαν και απομακρύνονται, η ίδια θα προσπαθούσε με όλες της τις δυνάμεις να σύρει τη νεκρή κόρη της στο κατηγορικό έδαφος μέχρι το άνοιγμα του τάφου, θα την έριχνε μέσα και με τις δικές της δυνάμεις θα προσπαθούσε να την χώσει. Όσο για την ίδια θα έπρεπε οριστικά να μείνει εκεί εξόριστη ως επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία.

Οι αποφάσεις διαβιβάστηκαν στην Κουταλέαινα μέσω ενός συγγενή της, χωρίς η ίδια να πει λέξη αν τις εγκρίνει ή τις απορρίπτει, δεν του απάντησε πίσω. Το πρωί της τρίτης ημέρας τρεις στενοί συγγενείς από το σόι του άντρα της, ο Κώστας Βλάχος (Τσιρώνης) και οι αδελφοί Μώρη (Κουτμαναίοι) ξεκίνησαν για την εκσκαφή του τάφου.

Για όλη την τραγική διαδικασία της ταφής μια και κανείς άλλος δεν παραβρέθηκε εκεί ας αφήσουμε τους ίδιους ανθρώπους που πήγαν για την ταφή να μας την αφηγηθούν.

Αυγουστιάτικες ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Ο Αύγουστος από λατρευτική άποψη μας είναι πολύ αγαπητός μήνας γιατί μας φέρνει εκτός από την εορτή της Παναγίας και την εορτή του Αγίου Φανουρίου, που στο χωριό μας γιορτάστηκε τόσο το απόγευμα της παραμονής της εορτής του στον Άγιο Γεώργιο, όσο και στις 27/8 στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής.

Στον Άγιο Γεώργιο 26/8/2011

Το απόγευμα της παραμονής ο γλυκόλαλος ήχος της καμπάνας του Αγίου Γεωργίου κάλεσε τους πιστούς στον Εσπερινό και ο παπά- Κώστας με το νεαρό ψάλτη Βασιλάκη τέλεσαν την καθιερωμένη λειτουργία με σεβασμό και αγάπη. Η εκκλησία γέμισε περισσότερο από γυναίκες οι οποίες γεμάτες πίστη στον Άγιο Φανούριο έφεραν την καθιερωμένη φανουρόπιτα και ζήτησαν στις παρακλήσεις τους υγεία, ευτυχία στο σπιτικό τους και φανέρωση της καλής τύχης των παιδιών τους.

Γέμισαν τα στασίδια και οι καρέκλες δεξιά και αριστερά από κόσμο που βρισκόταν στο χωριό. Το καλοκαίρι κρατούσε ακόμη την αύρα του και ο παπά Κώστας έλαμπε από ευχαρίστηση που έβλεπε γεμάτο τον Άη – Πώργη.

Δεν ήταν μακριά η εικόνα της άδειας εκκλησίας του χωριού και της ερήμωσης λόγω της φυγής των κατοίκων γύρω στον Οκτώβριο. Απαλλαγμένος από τις απαισιόδοξες σκέψεις με την καθαρή φωνή του τελείωσε τη λειτουργία προς τιμήν του Αγίου Φανουρίου, του πιο αγαπητού Αγίου σε όλον τον Ελληνικό λαό. Ο Άγιος Φανούριος παρέμενε άγνωστος για πολλούς αιώνες και μό-

νο το 1500 μ. Χ., όταν οι Τούρκοι είχαν κυριεύσει τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, από ένα εντελώς τυχαίο γεγονός βρέθηκε η ιερή εικόνα του.

Ο Άγιος έγινε δημοφιλής από την παρήχηση του ονόματος προς το ρήμα φαίνω, φανερώνω, δηλαδή παρουσιάζω, αποκαλύπτω ειδικότερα τα χαμένα αντικείμενα με την επίκληση.

Αυτή η ιδιότητά του επεκτάθηκε κυρίως από την Κρήτη, λόγω της επίκλησής του για την ανεύρεση αιγοπροβάτων και ζωοκλεφτών.

Οι βοσκοί τον θεωρούσαν προστάτη και φύλακα των ποιμνίων τους.

Το αίτημα προς τον Άγιο για την ανεύρεση χαμένων ή κλεμμένων αντικειμένων συνοδεύονταν πάντοτε από τάματα. Με την πάροδο του χρόνου, όμως επικράτησε ένα μόνο τάμα, το ψήσιμο της φανουρόπιτας, την οποία οι νοικοκυρές συνηθίζουν να μοιράζουν στους φίλους και γείτονες με την ευχή «ο Θεός να συγχωρέσει τη μάνα του Αγίου Φανουρίου».

Αυτό επινοήθηκε από τη λαϊκή φαντασία, λόγω της άγνωστης βιογραφίας του Αγίου, που θεώρησε τη μάνα του αμαρτωλή και τον Άγιο νόθο. Η παράδοση την παρουσίασε πολύ σκληρή και άπονη προς τους φτωχούς, που δε μετάνιωσε ούτε στην Κόλαση, παρ' όλο που ο γιος της προσπάθησε να τη σώσει. Σύμφωνα με άλλες παραδόσεις η φανουρόπιτα γινόταν και από ανύπαντρες γυναίκες για να τους φανερώσει ο Άγιος έναν καλό γαμπρό.

Η πεποίθηση ότι ο Άγιος φέρνει την καλή τύχη στον άνθρωπο που φτιάχνει τη φανουρόπιτα και στην οικογένειά του είναι ισχυρή και στις μέρες μας.

Τονίζεται όμως ότι η φανουρόπιτα δεν αναφέρεται σε κανένα κείμενο της εκκλησίας, δεν σχετίζεται με τον Άγιο Φανούριο, αλλά αποτελεί πλέον μια πίστη που περνάει από γενιά σε γενιά επειδή το όνομα Φανούριος παραπέμπει στο «φανερώνω».

Η πίτα αυτή παρασκευάζεται με επτά (και σε κάποιες περιοχές με εννιά υλικά). Η επιλογή των αριθμών δεν είναι τυχαία, μια και είναι γνωστός ο ρόλος των αριθμών στις μαντικές και μαγικές πρακτικές. Τα επτά ή εννιά υλικά ενισχύουν πε-

ρισσότερο τη δύναμη της πίτας καθώς λέγεται η εξής ευχή:

Η πίτα πρέπει να μοιραστεί σε φίλους, γνωστούς ή πιστούς της ενορίας την παραμονή αλλά και την ημέρα της γιορτής του Αγίου, στις 26 και 27 Αυγούστου.

Ο Άγιος Φανούριος εικονίζεται πάντα να κρατάει ένα κεριά αναμμένο, επειδή φανερώνει τα χαμένα αντικείμενα. Ο εικονογράφος Άγγελος, που έδρασε καλλιτεχνικά στην Κρήτη τον παρουσιάζει με νεανικό πρόσωπο, στρατιωτική ένδυση (θώρακα με διακοσμητικές χρυσογραφίες, αλυσιδωτό χιτώνα με μακριά μανίκια, ψηλές κάλτσες και περικνημίδες, λόγχη και ασπίδα), κόμμωση με μικρούς βοστρύχους να πέφτουν πίσω στα αυτιά του, ένα χαρακτηριστικό σταυρό και ένα αναμμένο κεριά στερεωμένο πάνω του. Εντυπωσιάζουν τα πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τον Άγιο Γεώργιο.

Με το τέλος της λειτουργίας οι φανουρόπιτες των γυναικών μοιράστηκαν και δεν έμεινε ούτε ψίχουλο για τα πουλάκια στην πλατεία. Μικροί-μεγάλοι πέρασαν μπροστά από τους δίσκους να πάρουν το κομμάτι τους και να ευχηθούν υγεία και καλή τύχη στους νέους.

Στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής

Ιδιαίτερα χαρακτηριστική ήταν η μέρα Σάββατο, ανήμερα της γιορτής του Αγίου, όταν έγινε η λειτουργία όχι πλέον στον Άγιο Γεώργιο αλλά στο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής κατά παράκληση της οικογένειας του πρώην Προέδρου του Συνδέσμου μας **Πάκη Γιαννόπουλου**. Η παλιά καμπάνα της ξανακτύπησε χαρμόσυνα και γλυκόλαλο ήχοι ξεχύθηκαν στη συννεφιασμένη ύπαιθρο, γέμισαν την ατμόσφαιρα με ελπίδα ζωής. Το εξωκλήσι γέμισε, μικρός ο χώρος αλλά γεμάτος πίστη και κατανύξη κατά τη Θεία Λειτουργία. Πολλοί προσκυνητές μέσα και έξω. Ξένοι και ντόπιοι που έφτασαν με τα δικά τους αυτοκίνητα να τιμήσουν τον Άγιο.

Ο παπά Κώστας έψαλε, όπως οι προκάτοχοί του παλιά, χωρίς μικρόφωνα και ηλεκτρικά φώτα, με κεριά και λαμπάδες στην Αγία Τράπεζα και στο ψαλτήρι. Την κατανυκτική λειτουργία παρακολούθησε με συγκίνηση και ο παπά Γιάννης ο Λευκαδίτης, ο προηγούμενος παπάς μας με πολλές αναμνήσεις από τη θητεία του.... Ο ακούραστος και ακαταπόνητος παπά Γιάννης φρόντισε και τα εξωκλήσια. Στόχος του ήταν η διατήρηση των ιερών κτισμάτων και η διατήρηση της μνήμης των προγονικών Αγίων.

Άγνωστο πότε οι παλιοί έκτισαν την Αγία Παρασκευή και ζήτησαν από τη χάρη της προστασία και παρηγοριά.

Το ιστορικό εξωκλήσι ανακαινίστηκε το 1971 με δαπάνες του μετανάστη Θεόδωρου Χαμηλού. Οι ξεθωριασμένες και θαμπωμένες εικόνες από το λιβάρι, το θυμιατό και τα φιλήματα των πιστών δόθηκαν για καθάρισμα σε ειδικό αγιογράφο με έξοδα του ευεργέτη των εκκλησιών του χωριού μας **Πάκη Γιαννόπουλου**, και με έξοδα του ίδιου κατασκευάστηκαν πάγκοι και αντικαταστάθηκαν τα κατεστραμμένα παράθυρα.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ο Σύνδεσμος ανέθεσαν σε τεχνίτες την τακτοποίηση των κεραμιδιών της σκεπής (ξανάσερμα) και την κατασκευή υποστέγου στην είσοδο της νότιας πλευράς.

Και με την προσφορά του Αριστείδη Κυριαζή το 2001 ανοίχτηκε ο δρόμος και διαμορφώθηκε ο προαύλιος χώρος. Σήμερα η βρύση με το νερό της στέρνας του μπάμπη Γιώργου Μαλιβίτση (Σαμαρά) στον Μαύρο τον Κάμπο πρόσφερε το δροσερό νεράκι της στους επισκέπτες και το ανακαινισμένο τέμπλο της έδειχνε ολοφάνερα τα σημάδια του ανθρώπινου ενδιαφέροντος.

Οι πρόσφατες αγιογραφίες με τους αγίους σε κύκλους (tondi) κατά παλιό έθιμο με την ειδωλολατρική άμπελο-προσφορά της οικογένειας του **Πάκη Γιαννόπουλου**- κοσμούσαν τον εσωτερικό χώρο χωρίς έντονους χρωματισμούς και νεόφερτη τεχνοτροπία δίνοντας έτσι έντονη θρησκευτική ατμόσφαιρα. Οι παλιές εικόνες των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ του Χριστού ευλογούνται και της Παναγίας της Βρεφοκρατούσας ζωγραφισμένες σε σκήτη του Αγίου Όρους θύμιζαν κομμάτι του παρελθόντος.

Μετά το τέλος της λειτουργίας, εγκάρδιοι χαιρετισμοί, αγκαλιές και φιλία κάτω από τις αιωνόβιες πουρνάρες «υπό το άγρυπνο βλέμμα» της στολισμένης εικόνας του Αγίου Φανουρίου μοιράστηκαν γλυκά, κουλουράκια και φανουρόπιτες στη χάρη του Αγίου. Τα πρωινά σύννεφα αραίωσαν, η πάχνη ανέβηκε και ο ήλιος φώτισε απέναντι τα σπίτια του χωριού. Οι ιερείς και οι πιστοί εγκατέλειψαν το εξωκλήσι πάλι στην ερημιά του να περιμένει πάλι το επόμενο καλοκαίρι και να εύχεται να ζουν οι κάτοικοι για να γεμίσει πάλι με ελπίδα, με ζωή.....

Συλλειτουργία στον Άγιο Γεώργιο

Η επόμενη μέρα του Αγίου Φανουρίου ήταν Κυριακή, μια Κυριακή λίγο ασυνήθιστη για το χωριό μας, αφού είχαμε την τύχη να συλλειτουργήσουν ο παλιός και ο νέος ιερέας του χωριού, ο Πρωτοπρεσβύτερος παπά Γιάννης Λευκαδίτης και ο παπά Κώστας Πλιάτσικας.

Ο Άη-Γιώργης γέμισε από χωριανούς οι οποίοι νοστάλησαν να ακούσουν τη χαμηλή και ήρεμη φωνή του παπά Γιάννη σε συνδυασμό με τη δυνατή και επιβλητική φωνή του νεότερου σε ηλικία και βαθμό παπά Κώστα.

Οι δυο ιερείς με την παρουσία τους στο ιερό, με την ιδιαίτερη θρησκευτική ακολουθία, με τον αρμόζοντα και εμφανή σεβασμό του νεότερου προς το μεγαλύτερο εκκλησιαστικό άρχοντα, η εμφανής συναισθηματική φόρτιση του παπά Γιάννη ο οποίος είχε να λειτουργήσει

περίπου 5 χρόνια στην εκκλησία του χωριού του, ο σεβασμός και η αλληλοεκτίμηση κατά το λειτούργημα και μετά από αυτό, η συμμετοχή του εκκλησιάσματος στη Θεία λειτουργία, όλα έδωσαν μια ξεχωριστή νότα, παρουσίασαν ένα ιδιαίτερο γεγονός.

Μπράβο στους δυο ιερείς του χωριού μας! Ελπίζουμε να γίνεται συχνά.....

Χωρίς Καραμπέτσο και “Αθηνά” Βλάχου τον χειμώνα

Διέκοψαν τη λειτουργία τους προσωρινά για την περίοδο του χειμώνα τα καταστήματα του Θανάση Καραμπέτσου και της Αθηνάς Βλάχου. Έτσι όσοι ξεχειμωνιάσουν στο χωριό ή όσοι το επισκέπτονται θα βρискουν ζεστασιά, συντροφιά κι εξυπηρέτηση στην ΚΙΒΩΤΟ του Κώστα Παντελάκη. Καλό χειμώνα!

Καλοσκοπή 30/08/2011

ΠΡΟΣ : Το Δήμαρχο Δελφών Κο Ν. Φουσέκη
ΚΟΙΝ : Κο Αντιδήμαρχο Γραβιάς – Παρνασσού Κο Α. Μανανά

**ΘΕΜΑ : Υποβολή προτάσεων για ένταξη και χρηματοδότηση από το Πρόγραμμα «Αγροτική Ανάπτυξη της Ελλάδας 2007 – 2013»
ΚΩΔΙΚΟΙ ΜΕΤΡΩΝ : 313,321,322,323**

Αξιότιμοι Κοι Δήμαρχε και Αντιδήμαρχε,

Σύμφωνα με τη 2η πρόσκληση, του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που δημοσιεύτηκε στις 20/07/2011 και ειδικότερα της Ειδικής Υπηρεσίας Εφαρμογής Προγράμματος «Αγροτική Ανάπτυξη της Ελλάδας 2007 – 2013», οι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' βαθμού είναι δικαιούχοι για την υποβολή προτάσεων πράξεων, προκειμένου να ενταχθούν και να χρηματοδοτηθούν στα πλαίσια των Μέτρων 313,321,322,323 του Π.Α.Α.

Επειδή η Τοπική Κοινότητα Καλοσκοπής, εμπίπτει στις περιοχές που δύναται να χρηματοδοτηθούν από το παραπάνω Πρόγραμμα και επειδή υπάρχει μεγάλη ανάγκη βελτίωσης στις βασικές υπηρεσίες του χωριού μας, την ανάπτυξή του, την τουριστική του αξιοποίηση, αλλά και της διατήρησης και αναβάθμισης της αγροτικής του κληρονομιάς, σας υποβάλλω ανά μέτρο τις αρχικές μας προτάσεις, έτσι ώστε να προχωρήσουμε με τις αρμόδιες υπηρεσίες στην εξειδίκευσή τους και την υποβολή πλήρους φακέλου ανά μέτρο.

Είμαι στη διάθεσή σας για ενημέρωση, συνεργασία, αλλά και υποστήριξη στη διαμόρφωση των αναλυτικών προτάσεων, όπως προβλέπεται από την πρόσκληση.

Με εκτίμηση
Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής
Δημήτριος Τσιαμπάς

**ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΤΑΞΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΔΟΤΗΣΗ ΑΝΑ ΜΕΤΡΟ
ΚΑΙ ΑΝΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ**

ΜΕΤΡΟ 321

Αγροτική Οδοποιία : - Οδός Κακοτράχη – Αη Γιαννάκης – Κρεβατά – Διασ/ση με οδό που διέρχεται από οικία Ράπτη.

- Οδός από παιδική χαρά Παναγίας – Κάτω Ράχη.
- Οδός από παιδική χαρά Παναγίας – Στρογγυλό – Στεφάν' το Λιβάδι.
- Οδός από διασ/ση με Επαρχιακή οδό Άμφισσας – Καλοσκοπής – Ραφτίκα.
- Οδός από διασ/ση με κοινοτική οδό εντός του χωριού μέχρι Δανιηλείκα.
- Οδός από διασ/ση με Επαρχιακή οδό Άμφισσας – Καλοσκοπής – διασ/ση με κοινοτική οδό στα Βλαχέικα.

ΜΕΤΡΟ 323

- Διαμόρφωση χώρου Σχολικού Κήπου.
- Διαμόρφωση χώρου Παιδικής Χαράς Κακοτράχης.
- Διαμόρφωση χώρου Παιδικής Χαράς Παναγίας.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Πασσαλείκα – Κρύα Βρύση – Βρύση Παπλάκη – Βρύση Μπάρμπεση.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Κρύα Βρύση – Μύλος Λιούγκα – Μύλος Χριστοδούλου – Βρύση Μπάρμπεση – διασ/ση με μονοπάτι Κρύας Βρύσης – Βρύση Μπάρμπεση.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Παιδική Χαρά Παναγίας – οικία Πράντζα (γεφύρι) – Παλιά οικία Μαλαμούλη – Σκαπέρδα – Βρυτσούλα – Μέγα Ρέμα – Στεφάν' το Λιβάδι.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από οικία Γκαβαλίνη – οικία Κων/νου Κόλλια – Βρύση Μότσου – πλακόστρωτο καλντερίμι – Καλοθανασέικα – διασ/ση με μονοπάτι προς μύλο Καραγιώργου – Καραντάσιου.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Παιδική Χαρά Παναγίας – Σουπέικα – Τσιρωνέικα – Βρύση Ζούργου – Καλοθανασέικα – διασ/ση με μονοπάτι από Μότσου προς μύλο Καραγιώργου – Καραντάσιου.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Σταυρό – Δασμάλια – Μνήματα – Φτερόλακα – Κακιά Σκάλα – Διάσελο.
- Βελτίωση – σήμανση μονοπατιού από Κάτω Τράκα (χώρος υδρομάστευσης) – Πάνω Τράκα (χώρος αναψυχής).
- Αποκατάσταση γεφυριών στο Μέγα Ρέμα, στους Μύλους Αλεξίου και Καραγιώργου – Καραντάσιου και Κακοτράχης – Νεροτριβιών.
- Διαμόρφωση σημείων θέασης στις θέσεις Σταυρός και Στρογγυλό.
- Μετατροπή κτιρίου αποθήκης Γεωργικού Συνεταιρισμού Καλοσκοπής σε κτίριο πολιτιστικών εκδηλώσεων.

ΜΕΤΡΟ 313

- Ποδηλατική διαδρομή Καταφύγιο στη θέση Βρύζες – διασ/ση με Επαρχιακή οδό Καλοσκοπής (Βρύζες) – Κεφαλόβρυσο.
- Ποδηλατική διαδρομή Κεφαλόβρυσο – Νεροτριβιές – Κακοτράχη.

Παπαντρέας Μώρης, ο Κουκουβιστιανός

Από τον Αρχιερατικό Επίτροπο Καστελλίων Πρωτοπρεσβύτερο **Παναγιώτη Τούμπα** λάβαμε την ακόλουθη επιστολή:

Εν Γραβιά τη 9-8-2011

Αγαπητέ μου Αθανάσιε!

Ο Θεός να σας ευλογεί πλουσίως!

Αφορμή να επικοινωνήσω μαζί σας είναι το γεγονός ότι: έπεσε στα χέρια μου ένα ιστορικό ντοκουμέντο που αφορά - εκτός των άλλων - και στον γενναίον εκείνον οπλαρχηγόν Παπα-Ανδρέα Μώρη.

Επειδή στην εποχή μας κυκλοφορούν πολλοί ανιστόρητοι, και προκατειλημμένοι άνθρωποι, γύρω από την πατριωτική συμπεριφορά του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε' σου εσωκλείω αυτό το ιστορικό ντοκουμέντο, το οποίο αν δεν το έχεις αξιοποιήσει το όπως εσύ ξέρεις.

Περιττόν να σας υπενθυμίσω πόσο πρέπει να σεμνίνε-ται το χωριό μας για τον γενναίον εκείνον Κληρικόν - τον Παπα-Ανδρέαν εννοώ - η προτομή του οποίου άλλωστε δεσπόζει στο κέντρον του χωριού μας!

Η επιστολή αυτή δείχνει καθαρά την συνεργασία Πατριάρχου και Επισκόπου Σαλώνων Ησαΐα, δια

το καλόν της Επανάστασεως του 1821.

Αυτοί οι ανιστόρητοι δεν διστάζουν να αποκαλέσουν τον Πατριάρχη προδότη ότι αφόρισε την Φιλική Εταιρία!!

Πράγματι ο Πατριάρχης «αφόρισε» τους Φιλικούς, αλλά έτσι έπρεπε να γίνει φαινομενικά για να καθησυχάσει τον Σουλτάνον, ο οποίος ετοίμαζε ανελέητες σφαγές.

Μάλιστα, στο ανά χείρας κείμενο, βλέπουμε τον πατριάρχη να συμβουλεύει τον Επίσκοπο Ησαΐα ότι πρέπει να φυλάγεται και από μερικούς δικούς μας «πατριώτες»!!! οι οποίοι υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν πάντοτε!

Αν το κρίνετε σκόπιμο το ντοκουμέντο αυτό φροντίστε να δημοσιευθεί και στις δύο εφημερίδες του χωριού μας που κυκλοφορούν περιοδικώς, μήπως το δουν κάποιои και αλλάξουν άποψη.

Μετά τιμής και της εν Κυρίω αγάπης.

Καλή Παναγιά

Η απάντηση του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε'

Προς τον Επίσκοπο Σαλώνων,

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε και αδελφέ Ησαΐα,

Και τις δύο τιμίες επιστολές του δέχθηκα μέσω καλού πατριώτη καπετάνιου Φούντα Γαλαξειδιώτη και πληροφορήθηκα τους τιμίους λόγους σου σ' αυτές. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη, αδελφέ, εχεμύθειας και προφύλαξης σε κάθε βήμα, γιατί οι χρόνοι είναι πονηροί και στους φιλοπατριώτες υπάρχει και ζύμη μοχθηρών, από την οποία να φυλάγεσθε σαν από καεκτικό πρόβατο. Διότι πολλοί μηχανεύονται κακό με την κατηγορία της φιλοπατρίας.

Έκανες αγαθή επιλογή κοινοποιώντας μου με έμπιστους πατριώτες όσα χρειάζεσαι να τηρηθούν μυστικά. Οι Γαλαξειδιώτες, με τους οποίους συνεχώς μου στέλνεις επιστολές, ενεργούν φροντισμένα, και απ' ό, τι γνωρίζω, είναι αδύνατο για οποιοδήποτε τίμημα να τους ξεφύγει στο ελάχιστο λόγος από το στόμα. Όχι μόνο τα δικά σου, αλλά και τα γράμματα των αδελφών στον Μωριά μου φέρνουν.

Η πράξη του Παπανδρέα είναι πατριωτική για όσους γνωρίζουν σε βάθος, την κατακρίνουν όμως όσοι δεν γνωρίζουν τον άνδρα. Να τον υπερασπίζεσαι κρυφά, φανερά υποκρινόμενος άγνοια, και άλλες φορές διατύπωνε την γνώμην σου στους θεοσεβείς αδελφούς και αλλοφύλους, καθησυχάζοντας ιδιαίτερα τον Βεζύρη με λόγια και υποσχέσεις, αλλά να μην παραδοθεί (ο Παπανδρέας) στο στόμα του λιονταριού.

Οι ευχές της εμής μετριότητας μου επί της κεφαλής σου, αδελφέ μου Ησαΐα. Να γεωργείς ακάματα και ο Πανύψιστος θα σου δώσει άφθονη και καλή σοδειά.

Κωνσταντινούπολη, 20 Δεκεμβρίου 1820

† Γρηγόριος Ε'

ΠΑΠΑΝΤΡΕΑΣ ΜΩΡΗΣ, ιερέυς από Κουκουβίστα

Γεννήθηκε στην Κουκουβίστα στα τέλη του 18ου αιώνα και από μικρό παιδί ζώστηκε τ' άρματα. Όταν ανδρώθηκε έγινε παπάς αλλά αυτό δεν τον εμπόδιζε στην κλέφτικη ζωή. Σκότωσε και έναν Τούρκο, πράγμα που θεωρήθηκε ανάρμοστο για ένα ιερωμένο. Οι Τούρκοι μη μπορώντας να τον πιάσουν ζήτησαν από το δεσπότη Ησαΐα να τον συμμαζέψει. Ο Ησαΐας για να τα μπαλώσει έγραψε γράμμα στον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε'. Τι του έγραφε δεν ξέρουμε. Ξέρουμε όμως την απάντηση. Είναι η παραπάνω.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	ευρώ		ευρώ
1010 ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. (Λειβαδιά)	50	1047 ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ του Παναγ.	30
1011 ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΟΤΣΙΦΗ ΓΕΩΡΓΙΑ (Ελευσίνα) στη μνήμη του αδελφού της Γιάννη Κιτσόπουλου	20	1048 ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	30
1012 ΑΔΑΜ ΕΛΕΝΗ (Λειβαδιά) στη μνήμη των γονέων της και του συζύγου της	20	1049 ΦΙΚΑΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ (Θεσ/νίκη)	50
1013 ΓΟΥΡΛΙΩΤΟΥ ΕΦΗ	50	1050 ΦΙΚΑ ΕΛΕΝΗ (Θεσ/νίκη)	50
1014 ΔΑΝΙΗΛ ΙΩΑΝΝΗΣ του Μαργ.	20	1051 ΤΣΙΡΙΜΩΝΑ ΛΕΜΟΝΗΣ & ΜΑΡΙΑ στη μνήμη της θείας τους Γιαννίτσας Πλατανιά	50
1015 ΔΑΝΙΗΛ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ του Ιωάννη	20	1052 ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ ΕΛΕΝΗ στη μνήμη Γεωργίου Πλατανιά	20
1016 ΔΑΝΙΗΛ ΔΗΜΗΤΡΑ στη μνήμη του συζύγου της Γεώργιου	20	1053 ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ συζ. Παναγιώτη	20
1017 ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ στη μνήμη του συζύγου της Θεοχάρη	50	1054 ΖΗΣΙΜΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	20
1018 ΔΕΛΗΓΙΑΙΝΝΗ - ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΝΑ (Πολύδροσο) στη μνήμη των γονέων της Παναγιώτη και Γεωργίας Παπανικολάου	20	1055 ΧΑΜΗΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του Ιωάν.	50
1019 ΧΑΤΖΗΓΓΕΛΟΥ ΜΑΡΙΟΣ	30	1056 ΧΑΜΗΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη Χαμηλού	30
1020 ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	50	1057 ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ (Λειβαδιά) στη μνήμη των: Δημητρίου Μπουρτζάλα & Αλέκου Πλατανιά	50
1021 ΤΣΟΛΑΝΑ - ΔΑΝΙΗΛ ΓΕΩΡΓΙΑ	50	1058 ΜΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ-ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΙΤΗ (Λαμία)	20
1022 ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	50	1059 ΕΥΓΕΝΙΔΗ-ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΩΤΟΥΛΑ στη μνήμη των γονέων της Γεωργίου & Αικατερίνης & συζύγου της Πλάτωνα	50
1023 ΝΙΣΥΡΑΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	30	1060 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Φ.	10
1024 ΠΟΔΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ του Τριανταφ.	50	1061 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΦΩΤΗΣ του ΑΘ.	10
1025 ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ του Δημ.	20	1062 ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΝΑΤΑ ΠΟΛΥ για την ανάπλαση του σχολικού κήπου	50
1026 ΛΕΒΕΝΤΗ-ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ ΚΑΙΤΗ (Θεσ/νίκη) στη μνήμη των γονέων της και αδελφού της	50	1063 ΒΛΑΧΟΥ-ΣΤΟΓΙΑΝΝΗ ΕΛΕΝΗ του Ηλ.	20
1027 ΤΟΥΜΠΑ-ΔΡΟΓΑΛΑ ΣΟΦΙΑ (Θεσ/νίκη) στην μνήμη των γονέων της και θείων της Βασιλικής και Κων/νου Τούμπα	20	1064 ΚΟΛΛΙΑ ΠΙΤΣΑ του Ιωάν.	10
1028 ΤΖΑΒΑΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20	1065 ΒΛΑΧΟΥ-ΠΑΠΑΛΙΑΚΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑ (Αμφίκλεια) στη μνήμη του πατέρα της Ευθυμίου & του συζύγου της	20
1029 ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΑΡΗΣ	50	1066 ΤΟΜΑΡΑ-ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΑΙΡΗ στη μνήμη των γονέων της ΕΥθυμίου & Ευσταθίας Τομαρά	20
1030 ΒΛΑΧΟΥ-ΜΑΡΚΟΥΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ του Κ.	20	1067 Οικ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ στη μνήμη ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	50
1031 ΒΛΑΧΟΥ ΚΑΤΙΝΑ του Κων.	20	1068 ΜΑΛΙΒΙΤΣΙ ΕΥΘΥΜΙΑ (Λαμία) στη μνήμη συζύγου της Ευθυμίου & πεθερού της Δημητρίου	50
1032 ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ ΔΗΜΟΣ (Θεσ/νίκη)	20	1071 ΒΛΑΧΟΥ ΙΩΑΝΝΑ (ΗΠΑ) στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	\$70
1033 ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	20	1072 ΧΡΗΣΤΙΔΗ ΔΗΜΗΤΡΗΣ & ΓΙΩΤΑ (ΗΠΑ)	100
1034 ΑΛΕΞΙΟΥ ΣΠΥΡΟΣ	50	1074 ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΑΡΙΑ συζ. Ευαγ.	50
1035 ΑΛΕΞΙΟΥ ΒΑΪΑ στη μνήμη των συγγενών της	20	1075 ΔΕΣΠΟΙΝΑ & ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΣ-ΜΩΡΗ στην μνήμη των γονέων τους Γεωργίου και Μαρίας Μώρρη	\$250
1036 ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ ΝΙΚΟΣ του Λουκά για ανάπλαση του σχολικού κήπου	50	1076 ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ ΣΟΥΛΑ	50
1037 ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ του Κ. (Λειδαδιά)	25		
1038 ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ του Κων. (Λειδαδιά)	25		
1039 ΠΟΛΙΤΗ ΜΑΡΙΑ	50		
1040 ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	50		
1041 ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ	20		
1042 ΔΡΟΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	30		
1043 ΧΑΜΗΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Ιωαν. (Λαμία)	20		
1044 Οικ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ στη μνήμη Γιάννη και Αικετρίνης Κωστούρου	50		
1045 ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑ του Βασ.	20		
1046 ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	20		

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΗ

Στις 25/7/2001 η Χριστίνα Βασ. Τσιρώνη και ο Κώστας Παπαποστόλου απέκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 10/5/2001 ο Ηλίας Κατσούλης και η Γιολάντα Λάμπρου Αχλαδά βάπτισαν την κορούλα τους, δίνοντάς της η νονά Παρασκευή Ζήχη Αχλαδά το όνομα Κωνσταντίνα.

Στις 12/6/2001 ο Γιάννης και η Ανδρονίκη Δρόλια βάπτισαν το αγοράκι τους και ο νονός Δημήτριος Παναγ. Σκούφος το ονόμασε Γιώργο.

Στις 25/9/2011 στον Ιερό Ναό Αγ. Παύλου Θεσ/νίκης ο Στέργιος και η Τόνια Λεβέντη βάπτισαν το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Αικατερίνη.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα!

ΓΑΜΟΣ

Στις 17/7/2011 στην Αγία Τριάδα στους Θρακομακεδόνες ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου ο Νίκος Κυριαζής του Βασ. και η Κασσιανή Γαβρά.

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Δύο νέα παιδιά ο Δημ. Γ. Χαμηλός και η Γεωργία Μαλαπέστα τέλεσαν και το θρησκευτικό τους γάμο στον στολισμένο με άνθη ιερό ναό του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής. Βάπτισαν και το δύο ετών αγοράκι τους που του έδωσαν το όνομα Γεώργιος. Κουμπάρος ήταν ο εξαδελφός τους Δημ. Αναστόπουλος.

Οι νεόνυμφοι είναι τέκνα Κουκουβιστιανών οικογενειών. Ο γαμπρός είναι γιος του Γεωργίου Δημ. Χαμηλού, (δισέγγονος του ανάπηρου μπάρμπα Γιώργου Βασλογιάννη και εγγονός της Άννας Μαλιβίτση-Τσαρτσάλη). Η

όμορφη νύφη έλκει την καταγωγή της από την οικογένεια των Κολυραίων. Η οικογένεια των Χαμηλαίων έχει αναπτύξει επιτυχημένη εμπορική δραστηριότητα και κατέχει το μεγαλύτερο τμήμα της εμπορίας ανθοκομικών προϊόντων (λουλούδια-φυτά κλπ.) στην αγορά της Λαμίας.

Μετά την τέλεση των μυστηρίων ακολούθησε δεξίωση που οργανώθηκε κατά άψογο τρόπο στην περιποιημένη και στολισμένη πλατεία του αγίου Γεωργίου κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του πατέρα του γαμπρού και του θείου του Δημήτρη Χαμηλού.

Στην πλατεία είχαν τοποθετηθεί στολισμένα τραπεζάκια στα οποία παρακάθισαν περίπου 650 άτομα, τα οποία σεβιρίστηκαν πλούσια ποικιλία γευστικών φαγητών, χορτόπιτες, γλυκά, άφθονα ποτά από το καλά οργανωμένο κέτερινγκ Καραγεώργου.

Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε και στο κέφι που ακολούθησε των δύο μυστηρίων.

Στο δυτικό άκρο της πλατείας στήθηκε εξέδρα όπου εγκαταστάθηκε μουσικό συγκρότημα δημοτικών τραγουδιών (χωρίς να λείψουν και τα ζεϊμπέκικα που είναι το χαρακτηριστικό των Χαμηλών) όπου η νύφη και ο γαμπρός έδειξαν το ταλέντο τους και συμπαρέσυραν και όλους τους καλεσμένους στο χορό που κράτησε μέχρι το ξημέρωμα. Ήταν ένας σπάνιος γάμος γεγονός για το χωριό μας από αυτά που δίνουν ζωή και ζωντάνια σε αυτό.

Συγχαίρουμε την Δημήτρη και τη Γεωργία που έκαναν το γάμο και τη βάπτισαν στο χωριό και τους ευχόμαστε να ζήσουν και να γεράσουν με την ευλογία του Θεού.

ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΒΑΘΥ ΙΘΑΚΗΣ

Το μικρό νησάκι ΛΑΖΑΡΕΤΟ στο Βαθύ της Ιθάκης διάλεξαν ο Παναγιώτης Ζούγρος και η Κάτια

Βλασσοπούλου για να ενωθούν με τα δεσμά του γάμου στις 3 Σεπτεμβρίου 2011.

Αν και μακριά, αρκετοί συγγενείς και πολλοί φίλοι του γαμπρού και της νύφης δεν λογάριασαν ούτε την απόσταση ούτε την κούραση και χάρηκαν αυτό το γάμο.

Ο καιρός ήταν συμμετοχος του ζευγαριού και στο πάρτι σε κατάλληλα διαμορφωμένη παραλιακή τοποθεσία το γλέντι κράτησε μέχρι το πρωί και έκλεισε με ζωντανή μουσική από το γαμπρό και τους φίλους του.

Ιδιαίτερη χαρά στους γονείς του Παναγιώτη έδωσε η παρουσία της αδελφής του Νικηφόρου Παναγιώτας Χριστίδη που ήλθε από το Los Angeles με το σύζυγό της Δημήτρη και τα παιδιά τους για το γάμο.

Να ζήσετε παιδιά.

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΕΦΟΡΟΣ

(1907-2011)

Πλήρης ημερών πέρασε στην άλλη ζωή μια από τις πιο ευγενικές μορφές του χωριού μας.

Στις 17/7 απεβίωσε ο Γεώργιος Κ. Έφορος σε ηλικία 104 ετών. Το 2007 είχε αποβιώσει ο αδελφός του Παναγιώτης στην ίδια ηλικία. Μαθουσάλες και οι δυο τους.

Γιος του Κων. Έφορα που εκτός από τα δύο αγόρια είχε και τρεις κόρες, την Αικατερίνη, τη Μαρία και τη Λαυρία.

Άσκησε το επάγγελμα του δικαστικού κλητήρα και έζησε τη φρίκη και των δύο παγκοσμίων πολέμων. Στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο βρέθηκε πολεμιστής στα Αλβανικά βουνά.

Όσοι τον γνωρίσαμε αισθανόμαστε βαθιά την απουσία του γιατί ο εκδημήσας παρουσίαζε ένα ασυ-

νήθιστο συνδυασμό ήθους ευπρέπειας, καλοσύνης και έκανε γοητευτική την παρουσία του όπου και αν βρισκόταν. Η προχωρημένη ηλικία του δεν του φαινόταν. Ολοκλήρωσε έναν αιώνα ζωής μέσα σε πλήρη πνευματική διαύγεια και θερμή καρδιά.

Λάτρης του χωριού μας συγκινούσε με τη γλυκύτατη φωνή του όταν έψελνε στο ψαλτήρι του Αγ. Γεωργίου και της Παναγίας.

Η σύζυγός του η αγαπημένη μας Αθανασία του συμπαραστάθηκε με αγάπη σ' όλη του τη μακρόχρονη ζωή. Ζεστή ήταν και η φροντίδα με την οποία τον περιέβαλαν τα ανίψια του Μαρία και Δημήτριος Τσιαμπάς.

Σύσσωμος ο κόσμος του χωριού μας τον ξεπροβόδισε μέχρι τη Σωτήρω όπου ενταφιάστηκε. Το μυστικό της μακροζωίας του δεν μας το αποκάλυψε. Υποστήριζε πάντα ότι το Α και το Ω ήταν η ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή.

Ευχόμαστε καλή παρηγοριά στη σύζυγο του και τους οικείους του και να είναι ελαφρύ το χώμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει.

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ ΑΛΕΞ. ΠΛΑΤΑΝΙΑ
(1925-2011)

Στις 28/08/2011 απεβίωσε στην Αθήνα ύστερα από τλαιπωρία που υπέστη από κάταγμα (σπά-

σιμο) στο πόδι η Γιαννίτσα Αλεξ. Πλατανιά.

Η μακαρίτισσα ήταν κόρη του Νίκου Αυγερινού (Ζώγου) και είχε παντρευτεί το χωριανό μας Αλέξανδρο Πλατανιά με τον οποίο είχαν αποκτήσει δύο παιδιά, το Γιώργο και τη Μαρία που σήμερα έχουν δημιουργήσει δικές τους οικογένειες που τους χάρισαν από δύο παιδιά το καθένα.

Καλή νοικοκυρά και μάλιστα πολύ εργατική στις γεωργικές εργασίες του χωριού. Ξεχώρισαν τόσο οι κήποι της στην Παναγία όσο και τα αμπέλια της στο Καραούλι που τους έφερναν πλούσια κρασιά.

Τα τελευταία χρόνια τα πέρασε κοντά στα παιδιά της τόσο στη Λιβαδειά όσο και την Αθήνα.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλλη στο ναό του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής και ενταφιάστηκε στη Σωτήρω κοντά στο σύζυγό της Αλέξανδρο, που πρόσφατα τον χάσαμε.

Μνημόσυνο έγινε στις 2/10/2011 στην Πετρούπολη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛ. ΤΟΜΑΡΑΣ
(1923 - 2011)

Απεβίωσε και ενταφιάστηκε στον Πειραιά ο Χρήστος Ηλία Τομαράς. Από μικρός είχε ξενιτευθεί στη Θεσσαλονίκη κοντά στους χωριανούς μας γαλατάδες οπότε εργάστηκε ως πλανόδιος γαλα-

τάς. Η κήρυξη του Β' παγκοσμίου πολέμου τον έφερε στο χωριό όπου έγινε χτίστης και μετά την πυρπόληση του χωριού με άλλους τεχνίτες επιδιόρθωσαν πολλά σπίτια. Είχε οικογένεια, σύζυγο και δύο παιδιά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ

Ο Δημήτριος Μαλιβίτσης γεννήθηκε στην Καλοσκοπή, όπου και ενταφιάστηκε. Παντρεμένος με την Πάτρα Κατσάνη, απέκτησαν 3 αγόρια και 3 κορίτσια.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ

Ο Θύμιος παντρεύτηκε την Παναγιώτα Αθ. Χαβελέ και απέκτησαν παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Έζησαν μαζί 58 χρόνια και ο αγαπητός Θύμιος αναπαύτηκε στις 25/2/2010 και ενταφιάστηκε στο Νέο Κρίκελο Φθιώτιδας.

Ο Θεός να τους αναπαύσει.

Επιτυχίες Νέων

Ο **Κωνσταντίνος Βλάχος** του Ευάγγελου (εγγονός του Τάκη Βλάχου) πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Πειραιά (Σχολή Πληροφορικής).

Ο **Δανιήλ Ηλίας** του Περικλή και της Γεωργίας Τσολάνα εισήχθη στο Ε.Μ.Π. στο τμήμα Μηχανολόγων - Μηχανικών.

Ο **Σταθάκης Νικόλαος** του Κωνσταντίνου και της Αγγελικής Κολλύρη εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τμήμα Μουσικών Σπουδών.

Ο **Ζούγρος Αλέξανδρος** του Αθανασίου εισήχθη στο Τμήμα Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Η **Βλάχου Έφη** του Φώτη (εγγονή Νικ. Φ. Βλάχου) εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς στο Οικονομικό Τμήμα.

Ο **Πατέλης Γιώργος** (γιος της Φοίβης Παπακώστα -Πατέλη) εισήχθη στη Γεωπονική Σχολή Αθηνών.

Ο **Ορέστης Φλώρος-Μαλιβίτσης** του Στέργιου και της Ζωής

Μαλιβίτση εισήχθη επιτυχώς στη Σχολή Μηχ. Ηλεκτρολόγων του Πολυτεχνείου Θεσ/νίκης.

Συγχαρητήρια και καλή πρόοδο σε όλους.

Πήρε πτυχίο!

Ο **Γιώργος Πριόβολος** του Αντωνίου πήρε το πτυχίο του από το τμήμα Ψηφιακών Συστημάτων Πανεπιστημίου Πειραιώς.

Καλή σταδιοδρομία Γιώργο!

Αρχαιρεσίες νέου Δ.Σ. Υπενδύμιση

Τον τελευταίο καιρό μας βομβαρδίζουν όλα τα μέσα (τηλεόραση, ραδιόφωνο κ.λπ.) ότι κινδυνεύουμε (οικονομικά εννοείται) και επειδή τα σφίγγουν όλα από παντού μέχρι ασφυξίας, απειλούν και θα καταργήσουν την ταχυδρομική ατέλεια για τα έντυπα των Συλλόγων. Δηλαδή αυτό σημαίνει ένα ακόμη έξοδο για την εφημερίδα μας. Πόσο ακριβώς ακόμη άγνωστο, διότι δεν έχουμε καμία ενημέρωση ώστε να προσαρμοσθούμε στο νέο καθεστώς.

Χωριανοί, το έργο του Συνδέσμου μας είναι μεγάλο κι επειδή το μόνο μέσο επικοινωνίας μεταξύ μας εδώ και 40 χρόνια, είναι τούτη η εφημερίδα ας μην επιτρέψουμε να μην εκδοθεί κάποιο τεύχος. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν από τώρα στη Γενική Συνέλευση που θα γίνει την Κυριακή 22 Ιανουαρίου 2012 να αυξήσουμε λιγάκι παραπάνω τη συνδρομή μας αλλά και να διευρύνουμε τον κύκλο των συνδρομών, καθώς και να συνδράμουν και όσοι μέχρι σήμερα αμελούν να την καταθέσουν. Έτσι θα μπορέσουμε να καλύψουμε το νέο οικονομικό κόστος για να μην χαθεί η ενημέρωση που τόσο επιθυμούν και θέλουν όχι μόνο οι ντόπιοι αλλά και όσοι διαμένουν μακριά από τον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Ακόμα στη Γενική μας Συνέλευση θα γίνουν αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Δ.Σ. Η ενεργή συμμετοχή νέων μελών κρίνεται απαραίτητη, ώστε να συνεχισθεί η πορεία του ιστορικού Συνδέσμου. Το θέμα δεν είναι να μαζεψύμαστε δυο φορές το χρόνο και κάποιες συγκεντρώσεις, αλλά να αναλάβουν νέοι άνθρωποι τις ευθύνες του Συνδέσμου και εμείς οι μεγαλύτεροι να επικουρούμε (μπαίνοντας σε εφεδρεία) το έργο τους. Τρανή λοιπόν ευκαιρία να βάλουν υποψηφιότητα για το καινούργιο Δ.Σ.

παιδιά φωτογραφία

1936: Πανηγύρι της Αγίας Τριάδας. Ο Κώστας Βλάχος με τη σύζυγό του Κατερίνη και τα παιδιά τους, Δημήτρη, Γιώργο και Τάκη (από αριστερά)

“ Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:
Β. Γρηγοροπούλου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31
τηλ. & φαξ: 210 52.38.158
www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr